

תפ"ח 50395/11/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

14 ספטמבר 2017

בית משפט לנער בבית המשפט המחוזי בנצרת
תפ"ח 50395-11-14 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

בפני: כב' סגנית הנשיא השופט אסתר הלמן, אב"ד
כב' השופט יפעת שטרית
כב' השופט סאאב דבו
מדינת ישראל המאשימה
נגד פלוני הנאשם

nocchim: בשם המאשימה: עו"ד עמוס דניאל

בשם הנאשם: עו"ד יוסי נקר

הנאשם בעצמו בליך מדריך מהפניםיה X

הכרעת דין וגמר דין

השופט יפעת שטרית:

מבוא:

1. כנגד הנאשם, קטין, יליד X, הוגש לבית משפט זה כתוב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעוניין, מעשה סדום בנסיבות איןום במשפחה, איןוס בנסיבות חמימות במשפחה ומעשים מגונים במשפחה.
2. תחילתה, כפר הנאשם במיחס לו בכתב האישום והוחל בשמיות ראיות.

3. בדือน מיום 24.6.15, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם ייחזר בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעבודות כתב האישום המתוקן ושעה שעסקין בקטין שטרם הוגש בעניינו תסקير מأت שירות המבחן לנער, הרי שבית המשפט יקבע, כי הוא ביצע את העבירות נשוא

עמוד 1

כתב האישום המתוון. כן הוסכם, כי לאחר שיתקבל תסקיר מאת שירות המבחן, יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש (הכל ביחיד "קרא להלן": **"הסדר הטיעון"**).

יצוין, כי במעמד זה עתירה המאשימה להגשת תסקיר אודות נגעת העבירה.

.4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירותו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן כא/1 (להלן: **"כתב האישום המתוון"**). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוון ונקבע על יסוד הודהתו, כי הוא ביצע את העבירות כדלקמן:

- א. מעשה סדום בנסיבות איןוס במשפחה (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**).
- ב. איןוס בנסיבות חמירות במשפחה - עבירה לפי סעיף 345(א)(3) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) + סעיף 351(א) לחוק העונשין.
- ג. מעשים מגונים במשפחה (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיפים 345(א)(3) + (ג)1(1) לחוק העונשין.

כן הורינו על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן לנוער בעניינו של הנאשם, כמו גם על עriticת תסקיר אודות נגעת העבירה. תסקרים, כאמור, כמו גם תסקרים משלימים, מונחים בפנינו. לתוכנם של תסקרים אלה ATIICHIS בהמשך בתרמצית.

.5. למען השלמת התמונה יצוין, כי בהחלטה שניתנה ביום 29.5.17, הורינו על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם, מתוך מטרה לבחון אפשרות הטלת עונש זה על הנאשם, לאחר סיום שהייתו בפנימיות X בחודש ספטמבר 2018, זאת, מבלתי שהדבר יתרשם כהבעת עמדה באשר לגזר הדין שיינתן בסופה של יום.

ביום 26.7.17 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם והוא חיובית.

עובדות כתב האישום המתוון:

.6. מעובדות כתב האישום המתוון עולה, כי הנאשם הינו אחיה של הקטינה X, ילידת X, (להלן: **"הקטינה"**), הצעירה ממנו ארבע שנים, והוא מתגורר יחד עמה ועם יתר בני המשפחה בביתם בן

שתי הkommenות (להלן: "הבית").

.7. עוד עליה, כי החל מחודש ספטמבר 2013, עבר הנאשם למדוד בפנימיה שם שהה באופן קבוע, למעט ביקורים בבית בסופי השבוע כאחת לשבועיים וכן בחופשות החג.

.8. מאז החל הנאשם למדוד בפנימיה ועד לחודש נובמבר 2014, במהלך יציאתו לחופשות ובמהלך ביקוריו בבית, במועדים מדויקים אשר אינם ידועים למאשימה (להלן: "התקופה"), במספר הזדמנויות, נהג הנאשם לבצע בקטינה מעשים מגונים, מעשי סדום ומעשה אינוס, בכך שחשף את איבר מינו בפניהם, נגע בישבנה וכן החדר את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, וזאת כמתואר להלן.

.9. במהלך התקופה, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, יצא הנאשם מן המקלחת כשהוא לבוש בתחתונים בלבד. הנאשם נכנס אל חדרו שבקומה השנייה בבית (להלן: "חדר"), שם שהתחה איתה עת הקטינה. הנאשם חשף את איבר מינו וביקש מהקטינה שתיגע עם שפתיה באיבר מינו והקטינה הניחה את שפתיה על איבר מינו של הנאשם. זאת, עשה הנאשם לשם גירוש וסיפוק מינו.

.10. בהמשך, הנאשם הוריד את תחתוניו, השכיב את הקטינה על המיטה שבחדר, נצמד עם גופו אל גופה כאשר גבה אליו והחדיר את איבר מינו אל פי הטבעת של הקטינה, זאת עשה מספר פעמים. הקטינה, שחשה כאבים, ביקשה מה הנאשם להפסיק באמורה, כי הדבר כאב לה והaintगר הפסיק.

.11. זאת ועוד, במהלך התקופה, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, בעת שהה הנאשם והקטינה בחדר, הנאשם שכב מעל הקטינה כשגבה אליו והחדיר את איבר מינו אל איבר מינה וקרע את קרום הבתולין שלה.

.12. במהלך התקופה, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, בעת שהה הנאשם והקטינה בחדר, בעודם על המיטה שבחדר, שכב הנאשם מעל הקטינה כשבה של הקטינה מופנה אליו והחדיר את איבר מינו לפיה הטבעת של הקטינה, אשר חשה כאבים וביקשה מהintendent להפסיק באמורה, כי הדבר כאב לה.

.13. זאת ועוד, במהלך התקופה, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, בעת שהה הנאשם והקטינה בחדר, נגע הנאשם עם אצבעותיו באיבר המין של הקטינה, מתחת לבגדיה ותחתוניה, זאת עשה לשם גירוש וסיפוק מינו.

ראיות מצדדים לעונש:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.14. מטעם הנאשם העיד עד לעונש מר ה', מנהל פנימית X, בה נקלט הנאשם ביום 5.5.15. מר ה' העיד, כי הוא מכיר את הנאשם מתחילה הילך המשפט, עוד בתפקידו הקודם כעו"ס. כן העיד אודות תהליך משמעותי של התברגות וליקחת אחריות שuber הנאשם במסגרת הטיפול הקבוצתי בפנימיה. לדבריו, המלצה שירות המבחן בדבר המשך שהיא הנאשם בפנימיה עד הגיעו לגיל 18.5 שנים, התגבשה מתוך הבנה של צרכיו הטיפוליים של הנאשם ונوعה לצורך השלמת הילך הטיפול. כן ציין את שיטוף הפעולה של הנאשם עם כללי המסדרת ואת התקדמותו האישית בתחום והධיש, כי אף שהוא נסיגות זמניות במהלך התקופה בה שוהה הנאשם בפנימיה, נסיגות אלה לא הגיעו לכדי אירועים חריגים וכי הנאשם נמצא במצב בעליה מתמדת.

טייעוני המאשيمة לעונש:

.15. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, הדגישה המאשימה, כי עבירות המין שביצע הנאשם הינו מהחרומות שבספר החוקים. כן הדגישה, כי הנאשם בעל את אחותו וביצע בה מעשי סדום ומעשי מגונים בהיותה בת 10 שנים בלבד, זאת, במספר אירועים נפרדים ובהזדמנויות שונות, תוך התעלמות ממצוקתה בעת המעשים ומגילה הרף. המאשימה הוסיפה, כי מדובר בפגיעה מינית קשה ביותר, אשר חשפה על ידי הקטינה בהדרגה. בהקשר זה ציינה, כיโนח מצוקתה, התקשתה הקטינה לשטא במלל אודות מעשי הנאשם ובחרה בדרך של ציור וכתיבה אודות המעשים, הן בפני המטפלת והן בפני חוקרת הילדים. התנהוגות זו, הטעימה המאשימה, מלמדת על מצוקתה של הקטינה ועל הפגיעה הקשה בה.

.16. לגישת המאשימה, התנהוגותה העברניתו של הנאשם מחייבת תגובה עונשית הולמת. כך הדגישה את הפחד והאיומה אשר חווים ילדים הנופלים קורבנות לעבירות מסווג זה, זאת במיוחד כאשר מדובר באח הפוגע באחותו, בתוך ביתה מבצרה. המאשימה הוסיפה, כי בעובדה שנפגעת העבירה הינה קטינה הצעריה מה הנאשם במספר שנים, גלומה חומרה יתרה. נטען, כי כל נפגע עבירה אשר חווה מעשי דומים, יפגע באופן בלתי הפיך, זאת במיוחד כאשר מדובר בילדים, אשר הפגיעה בהם מותירה בהם חותם, פחד ואיימה בל ימחו.

.17. באשר לערך החברתי המוגן בעבירות המין, הפנתה המאשימה לדף עמדה שהוגש באשר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 106) (איןוס על ידי אישה), התש"ע - 2009, ממנו עולה, כי האיסור אודות פגעה מינית באדם נועד להגן על כבודו, על שלמות נפשו וגופו ועל האוטונומיה האישית שלו.

.18. לטענת המאשימה, אין להתעלם מהעובדה, כי ענייננו בנאשם אשר ביצع את העבירות בהיותו קטן וככזה, יש ליתן דגש להיבט השיקומי. אולם, משקלו של הבית זה משתנה בהתאם לנסיבות המקורה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסקת בית המשפט העליון ממנה עולה, כי קביעה עונשו של קטן חיבת לשקייף, לצד ההתחשבות בגילו ובצרכיו שיקומו, גם את חומרת ההתנהוגות שעלייה הוא נדרש לחתם את הדין וכן את שיקולי ההרתקעה, אחרת תחמייך הענישה את מטרותיה העיקריות.

במקרה דין ולאור חומרת העבירות, סבורה המאשימה, כי העונשה תחמיר את מטרותיה אלה ככל ששיוקול השיקום בלבד יעמוד נגד עני בית המשפט, בהתעלם משיקולים אחרים שעוניים הרתעה וגמול.

.19. כן טענה המאשימה, כי קטינותו של הנאשם מקנה לו חסינות מפני מצוי הדין עמו וכי הצורך להגן על הציבור מפני ערביים, חל גם מקום בו מבצע העבירות הינו קטין. המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה, תוך שטענה, כי במקרים חמורים כגון המקרה דין, גברים השיקולים בדבר ההגנה על הציבור והרתעתה הרבים על פניה השיקולים בדבר שיקום הנאשם ונסיבותו האישיות. כן טענה, כי בפסקית בית המשפט נקבע, כי אמן אין להתעלם משיקול השיקום, המקבל את הבכורה בעוניהם של קטינים, אך לצד זאת יש להוסיף ולשקול את טיב העבירה וחומרתה, נסיבות ביצועה וכן את צרכי ההרעתה, המונית, הגםול וההגנה על הציבור.

.20. המאשימה הוסיף וטענה, כי האינטראסים של נפגעי העבירה קודמים לאינטרס השיקומי של הנאשם וכי החבירה מחויבת להגן על קורבנות אלה, הנושאים על גופם ובוניהם צללות קשות, שילו אותו משך כל חייהם. עוד טענה, כי אין להפחית מחשבות מצבה הנפשי של נפגעת העבירה, במקרה זה קטינה הצעירה בהרבה מהנתן, כאשר אל מול האינטראיס הציבוריו בשיקומו של הקטין והחזרתו למוטב, עומדת לנפגעת העבירה הזכות לחיות בשלווה וברוגע. כן טענה, כי חלק מהותי בהליך השיקומי - טיפול בנפגעים ערביות בכלל וערבות מן בפרט, הוא השבת תחושת הצדק בעולםם שקרים בעקבות הטראותיהם שחו. במקרה דין, מתעצם החשש באשר למצבה של הקטינה, זאת בפרט נוכח העולה מתחקיר נפגעת העבירה שהוגש ולפיו, הקטינה אינה מכירה כiom בהודאת הנאשם בפגיעה בה ובכך שוללת עצמה קבלת הכרה וטיפול, היא נמצאת במקום שבריר ופגיעה, קולה האmittiy אינו נשמע והוא מעדיפה לניצור בלילה את השלכותיה של הפגיעה, מחשש שתואשם בפירוק המשפחה. מכאן, לטענת המאשימה, התעלמות מהקטינה תוך התחשבות בקטינותו של הנאשם בלבד, לא תעsha צדק עם נפגעת העבירה, פגע באמון הציבור המבקש את ישות מדיניות העונשה המחייבת בתחום זה ומחטיא את הצורך בהרעתה הרבים.

.21. כן צינה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בין הגילאים 14-15, כאשר הפגיעה הקשה נגרמה לשירותים ממושי הקשים והחרמורים. כן הדגישה, כי כתוב האישום מגולל מסכת התנהלות חוזרת ונשנית, שעה שהנתן לא הרפה ולא חדל ממושי. המאשימה הפנתה לעולה מתחקירים שירות המבחן שהוגשו בעוניו של הנאשם, כמו גם להמלצות בגדרם.

noch חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ונסיבותיה הקשות, בבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירות שביצע, תוך שטענה, כי בהתאם לפסיקה, בנסיבות כגון דא, בהן בוצעו עבירות רבות במשך תקופה, אין לנחות הפורמלי בדבר היעדר רישום פלילי משקל זהה, noch ריבוי המעשים השיקולים לעבר פלילי מכובד.

.22. לטענת המאשימה, המעשים נשוא כתוב האישום המתוקן הפכו תופעה שכיחה וכי עבירות מסווג זה

גורמות לקורבנותיה נזקים קשים, פיזיים ונפשיים, אשר אינם אפשריים, בדרך כלל, הימנעות ממתן תגובה עונשית משמעותית. בהקשר זה צינה, כי אף שירות המבחן המליך על הרשות הנאשם בדיון.

כן טענה, כי על גזר הדיון לשדר אמירה חד משמעות בנסיבות עבירות המין, כאשר מסר זה יתכן רק באמצעות עונישה משמעותית בדמות השתת מסר בפועל אשר יהיה בו כדי להרטיע מפני ביצוע עבירות נוספות, להגן על הציבור מפני הנאשם והעמדת קורבנות פוטנציאליים נוספים בסיכון וכי שיקום הנאשם צריך להשלב במסגרת ריצוי עונש המאסר.

.23. בנסיבות אלו, בנוסף להרשות הנאשם, עתירה המאשימה להثبت על הנאשם עונש מסר בפועל לתקופה משמעותית, לריצויו מאחריו סוג ובריח, אשר לא תפחת משלוש שנות מאסר. כן עתירה להثبت על הנאשם מסר מותנה ארוך בין כל עבירה מין ולהחיב את הנאשם בתשלום פיצויו לקטינה ولو בסכום סמלי, לשם הכרה במעמדה כנפגעת עבירה ובפגיעה הקשה שנגרמה לה.

המאשימה הוסיפה והפנתה למדיניות העונישה הנהוגה ולרמת העונישה אשר הושטה במסגרתה.

.24. בהשלמת טיעוני לעונש, בדיון מיום 28.3.17, צינה המאשימה, כי בשיחה עם קצינת המבחן המטפלת בנאשם, זו מסרה, כי המלצת שירות המבחן הינה לשתיית הנאשם במסגרת פתוחה תחת מעון נועל באה על רקע מחסור במקומות מתאימים, בצד הרצון שלא לקטוע את הרצף הטיפול בו נטל הנאשם חלק. המאשימה הדגישה, כי נקודת מבטו של שירות המבחן הינה שיקומית, בעוד שעל בית המשפט לשקל שיקולים רחבים יותר וכי המלצת שירות המבחן אינה עונה על האיזונים העונשיים הנדרשים.

טייעוני הנאשם לעונשו:

.25. במסגרת טיעוני לעונש הדגיש ב"כ הנאשם את סיכון שיקומו של הנאשם וכן את ההליך הטיפול שuber. כן הדגיש, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשי, מתמודד עם העבירות שביצע וمبיע צער בגין, זאת, כפי העולה ממסקורי שירות המבחן וمعدات מנהל הפנים. כן ציין, כי אמנם קטינות אינה מKENNA חסינות, אולם במקרה בו עומד קטן לדין, החוק מאפשר להתיחס לחומרת העבירות באופן שונה ממקורה בו או מדבירו לדין זהה, מבל' להפחית מחומרת העבירות והמעשים שביצע הנאשם. לכך הוסיף, כי לא רק שיקום הנאשם עומד על הפרק, אלא גם שיקומה של הקטינה ושיקום המשפחה. בהקשר זה טען, כי האמור בתסקיר נפגעת העבירה באשר לחוסר שיתוף הפעולה מצד הקטינה ומשפחתה מקורות בחוסר הבנה שנוצרו ביניהם לבין קצינת המבחן.

.26. לטענת ב"כ הנאשם, החמורה בעונשת הנאשם תשכל גם את שיקום משפחתו. כן לטענתו, עבירות מין במשפחה הינה תופעה שכיחה יחסית, אשר הכלים של ההליך הפלילי אינם המפתח להתמודדות

עמה. ב"כ הנאשם הפנה לעדות מר ה' אודות הטיפול הקבוצתי שנעשה בפנימיה וטען, כי לא בכך נעשה שימוש בשיטת טיפול זו, אשר נמצאה כמתאימה ביותר לטיפול בעבריני מין, בעוד שלילתה הינה למאסר בין כתלי הכלא לא אפשר רצף טיפול זה.

.27. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי אכן, כפי שבא לידי ביטוי בטיעוני המאשימה, למאשימה נקודת מבט שונה מזו של שירות המבחן. במתוח בין האינטראסים השונים, ביקש ב"כ הנאשם להכריע לטובות שיקול השיקום ולאמצץ את המלצות שירות המבחן בתסקירותו. הגיע ב"כ הנאשם, אף שבית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן, הרי שצרכיהם להתקיים נימוקים בעלי משקל לסתוריה מהמליצה זו, אשר לא הובאו במקורה דן. כן ביקש לראות בהליך השיקומי שעבר הנאשם עד כה, כדי להצלחת ההליך בעתיד.

.28. בהתייחס לטיעוני המאשימה ביחס לקטינה נגעת העבירה, טען ב"כ הנאשם, כי מבלוי להפחית מחומרת הנזק שנגרם לה, הרי שכירום הקטינה עצמאית, אינה מושפעת וברצונה לחזור לח'י משפהה תקינית. כן הדגיש, כי לאור קרבתם המשפחתיות, יהיה על הנאשם והקטינה להתמודד עם הדברים גם לאחר שה הנאשם יסייעו עונשו ומכאן, שהפתורון אינם במאסרו של הנאשם.

.29. בדבריו בפנינו הדגיש הנאשם, כי הוא עבר הליך טיפול משמעוני, הביע חרטה על הפגיעה וכי הוא מבין את חומרת מעשיו וכי עליו ליתן את הדין בגנים. הנאשם הדגיש, כי הוא נוטל חלק במסגרות שונות, מתוך מטרה להתגיים, נמצא במסלול של לימודים לבגרות, משקיע בלימודיו וזאת מתוך הבנה שהדבר יסייע לו בעתיד. הנאשם הביע רצון לסיים את ההליך הטיפול ולהתגיים לצבאות.

تسקيري שירות המבחן:

.30. בעניינו של הנאשם הוגש מספר תסקרים מאט השירות המבחן לנעור. שעה שעסקין בקטין ועל מנת שלא לפגוע בפרטיותו, י הציין אך בקילוף אגד האמור בתסקרים אלו ועיקרי הדברים שהובאו במסגרתם.

.31. מהתשקייר הנושא תאריך 24.9.15, עולה, בין היתר, כי הנאשם בן 16 שנים. ביום 5.5.15 השתלב במעון אללאר הודהתו בכתב האישום המתוקן, החל לצאת לחופשות בבית דודתו.

עוד ציין, כי הנאשם גדל במשפחה שלושה זקנים לעזרה, הוריו מתקשים לספק את הצרכים החומריים, החינוכיים והטיפוליים של ילדיהם ובונסף, מתקשים לקבל את העובדה שבתם הקטינה נגעה על רקע מינוי.

בתחילה הקשר הטיפולי, הנאשם הכחיש את המיחס לו ובהמשך הודה באופן חלקי במעשים. מאז שוחרר הנאשם ממעצרו, הוא מתפרק באופן תקין ומשתף פעולה עם אנשי הטיפול.

.32. עם גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את יכולתו הקוגניטיבית הסבירה של הנאשם, הבעת החרצה על הפגיעה באחוטו, מוטיבציה לשינוי, העובדה שה הנאשם גדל במשפחה תומכת, תפוקודו התקין של הנאשם במעצר ובמעון, נכונות הנאשם להמשיך ולשתף פעולה עד לסיום הטיפול, מסוגלותו לקבל סמכות ומרות, הצלחתו לגייס את המשפחה, כמו גם העובדה, כי הוא מפיק תועלת מהטיפול.

.33. במסגרת גורמי הסיכון ציין שירות המבחן, את חומרת המעשים והעירות שביצע הנאשם שעוניים, פגעה מתחשכת באחוטו הצעריה ממנו ב - 4 שנים, העובדה שה הנאשם היה תחת השפעת סרטים פורנוגרפיים, כמו גם ניצל את חולשת הקטינה ואת היוותה זמין. עוד צינו הודיעו החלקית של הנאשם במעשים, הקושי בלקיחת אחריות מלאה על מעשיו, העובדה שה הנאשם מזער והקטין את חלקו, היה הנאשם לוקה בטעויות חסיבה, תפוקודו הלקוי במסגרת החינוכיות עד מעצרו וכן הקושי של הורי הנאשם לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

.34. באשר לצרכיו של הנאשם ציין שירות המבחן, כי הנאשם זקוק לטיפול ממשך שנה וחצי לפחות באחת מסגרות חסות הנוער, עם התמקדות בתחום המיני ושילובו בטיפול קבוצתי בתחום זה. נוכח הודיעו החלקית של הנאשם והדר לקיית אחריות מלאה על המעשים, בא שירות המבחן בהמלצת לדוחות את הדיון בעניינו של הנאשם ב - 3 חודשים, על מנת לשוב ולברר את עמדתו בנוגע למעשים נשוא כתוב האישום המתוקן, בהם הודה.

.35. בבקשת שירות המבחן מיום 20.1.16 לדוחית הדיון בעניינו של הנאשם ציין, כי הנאשם התקבלם בצורה טוביה במסגרת X, סר למורות ולסמכות הצוות, בעל מוטיבציה גבוהה להשתלב במסגרת, מבצע תורניות ומטלות בצורה טוביה, משתתף בפועליותacha"צ ונראה, כי עד כה השתלב מבחינה חברתית. כן עולה, כי בתחום הלימודי, מגלה הנאשם רצינות, מוטיבציה גבוהה והתנהגות מכבדת כלפי המורות. בעבודה במשק, הנאשם מתפרק ועובד בצורה טוביה ובמסגרת הטיפול, הנאשם משתף פעולה, מגיע לשיחות עם העו"ס והצוות, מדבר בפתיחות ובכנות, גם כאשר התכנים אינם פשוטים. כן עדקן שירות המבחן, כי הנאשם החל להשתתף במפגשים בקבוצה "יעודית לפוגעים מינית המתקיימת במסגרת, כאשר תפוקודו תואם את פרק הזמן בו הוא נמצא בקבוצה. עוד נמסר, כי התנהגותו של הנאשם בחופשותו אצל בני משפחתו, הינה תקינה.

.36. בתסקיר המשפטים מיום 28.2.16, ציין, בין היתר, כי הנאשם השתלב במסגרת ואט אט מצא את מקומו בין קבוצת השווים. תפוקודו דוח כחובי והוא התקדם בסולם השלבים של המוסגרת. כן ציין, כי המעבר בין השלבים, ככל הנראה, ערער את תפוקוד הנאשם וחלה נסיגה אשר התבטהה בבעיות בתפקוד ובקבלת מרות הצוות.

- .37. עם גורמי הסיכון מנה שירות המבחן קיומו של פוטנציאלי אישי קוגניטיבי תקין של הנאשם, תפוקודו התקין בדרך כלל במסגרת הלימודית ובמסגרת העמלנית, קשרים חברתיים בהתחוות חיובית, טיפול פרטני שבועי, טיפול קבוצתי ייעודי לפוגעים מינית, תגבות מערכת אכיפת החוק כגורם מרתקע ומחדד גבולות, הבעת חרטה ונטיילת אחריות על המעשים, קיום תובנות אצל הנאשם באשר למצבו ולצריכיו, יכולת הפנמה, העדר דפוסי עבריות מופנים, מחויבות למערך ערכים חיובי, קיומה של מערכת חינוכית/מוסדית תומכת והתרמתה לטיפול משמעותית.
- .38. מאידך, על גורמי הסיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירות שביצע הנאשם באחותו, קיומם של קשיי קשב וריכוז, רמת חרדה הפגעתה לעיתים בתפקוד הנאשם והמצאות הנאשם בגל ההתגברות, תוך חיפוש שייכות זהה אישית במשפחה.
- .39. בנסיבות אלו, צוין, כי חוסר היציבות אצל הנאשם אשר פורט לעיל, מלמד, כי טרם בשלה העת לסימן את הדיון בעניינו וכי להערכת צוות המעוון, ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתקע ומדרבן. נדרש העמקה והבשלה בטיפול הפרטני והקבוצתי הייחודי, המתמקד בטיפול בעבירות מין. בנסיבות אלו, התבקשה דחיתת המשך הדיון בארכעה חדשניים נוספים.
- .40. בתסקיר משלים נוסף מיום 22.6.16 צוין, כי הנאשם חוסה בפנימיות X מזה כמנה וחודשיים. לאחר תקופה של עליות וירידות בחודשים האחרונים, ניכרת התיצבות בתפקודו והוא אמר לעלות לשלב ב' מתקדם בימים הקרובים. עם זאת, מבחינה טיפולית, הדרך עדין ארוכה ועל הנאשם להמשיך הן בטיפול הפרטני והן בטיפול הקבוצתי הייעודי לנערים שפגעו מינית.
- .41. שירות המבחן הצבע על מספר גורמי סיכון לשיקום ובכלל זה, קיומן של יכולות קוגניטיביות תקינות אצל הנאשם, תפוקוד תקין הן במסגרת הלימודית והן בשעות הפנאי, שיפור במעמד הנאשם בקרב קבוצת השווים בפנימיה, התగישות הנאשם ושיתוף פעולה מלא הן בטיפול הפרטני והן בטיפול הקבוצתי, קיומה של תגבות מערכת אכיפת החוק כגורם מרתקע ומחדד גבולות, הבעת חרטה ובושא מצד הנאשם, כמו גם נטיילת אחריות מלאה על העבירות שביצע. עוד צוינו, העדר קיום של דפוסי עבריות מופנים ומחויבות למערך ערכים חיובי.
- מנגד, הצבע שירות המבחן על קיומם של גורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות ובכלל זה, חומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי אחותו, קיומה של מערכת משפחתיות מורכבת ונוקשה, בה האם מתבצרת בהכחשתה את ביצוע העבירות ומחללת בכך הן בטיפול בנאים והן בטיפול בבתה, נפגעת העבירה, וכן קיומו של אב חלש.
- .42. בבחינת צרכי הנאשם צוין, כי המסגרת הפנימית בה חוסה הנאשם, נותנת מענה העולם לצרכי ישנה התיצבות בתפקודו. עם זאת, מבחינה טיפולית, הנאשם נמצא עדין בתחלתו של התהילה ולפניו עבודה רבה, הן במסגרת הטיפול הפרטני והן במסגרת הטיפול הקבוצתי הייעודי. כן צוין, כי

נדרשת העמקה והפנמה של מגל העבריה, הסיבות והנסיבות שהובילו לביצוע הפעולות, רכישת ידע בנושא מיניות בריאה, ביטוי אמפתיה לנפגעת העבריה, רכישת כלים ומיוומניות התמודדות במצבים קשים ועובדות מערכתיות בשיתוף עם בני המשפחה, על מנת להביא להכרתם בפגיעה.

43. בנסיבות אלו ועל מנת לאפשר את המשך התהליך שעובר הנאשם, תוך ניצול עובדת קיומו של ההליך הפלילי וגיאום הווי הנאשם למען הצלחת הטיפול, בא שירות המבחן בהמלצת לדוחות את הדיון ב - 3 חדשניים נוספים, במילויים ימישר הנאשם ושהה בפנימיותם.

בתקיר משלים נספ' מיום 16.10.13 צוין, בין היתר, כי לאחר תקופה של עליות וירידות בחודשים האחרונים, ניכרת התיעצבות בתפקיד הנאשם. עם זאת, מבחינה טיפולית הדרך עדין ארוכה ועל הנאשם להמשיך וליטול חלק בהליך הפרטני ובמהלך הקבוצתי הייעודי. כן צוין, כי על מנת לאפשר את העצמת ההליך הטיפולי שהנאשם עבר, יש להורות לאמו של הנאשם, פעם נוספת, להתניס להבטחת הטיפול בבנה וכן להבהיר לה, כי הוא זוקק לה כאם תומכת ומאמינה, וכי בלבד לא יוכל למצות עד תום את הטיפול, לו הוא מחזיב. כן צוין, כי מעמד בית המשפט מהווה עבור הנאשם גורם ממשמעותי, מרtitע ומדרבן ומובילו לשינוי עליון הוא עומל רבות.

בנסיבות אלו, סבור שירות המבחן, כעמדת צוות הפנימיה, כי טרם בשלה העת לסייע את ההליך המשפטי ושב
ועתר לדוחית הדיון בעניינו של הנאשם ב - 3 חודשים נוספים.

45 מהتسיקיר המשלים מיום 13.3.17 עולה, בין היתר, כי ישנה התיציבות בתפקיד הנאשם, אשר מוכיח רצינות, בגרות, השקעה וכוננות רבה להתקדמות בכל התחומים. הנאשם לוקח אחריות על הפגיעה באחותו וניכר כי הוא מודע להשכלות מעשו. הנאשם מגלה לכל אורך הדרכו רצון להבנה מעמיקה יותר, משתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפולי, עושה שימושים רבים להגבר על הקשיים ולהמשיך להתקדם בהליך הטיפולי - שיקומי. זאת ועוד, הנאשם מביע רצון עד לשרת בצבא בתפקיד משמעותי ומוקן לכל מאמץ שיידרש לשם כך.

לאור כל האמור, סבור שירות המבחן, כי יש לאZN בין חומרת העבירות והפגיעה בקורבן, לבין הצלחת הליך השיקומי - טיפול. לפיכך, סבור הוא שאין מנוס מהרשעת הנאשם בדיון וכי בכך יהיה כדי להוות מסר ברור, מוחשי ומגנה לחומרת המעשים, לחدد את הגבולות בין מותר לאסור ולהרtau את הנאשם ממעורבות בעבירות נוספת. במקביל, לאפשר לנԱSH פתח של תקווה, כך שיוכל להמשיך ולהיתרם מהטיפול ומהשיקום במסגרת הפניםיה, הן בטיפול הפרטני והן בטיפול קבוצתי ייעודי לנערים שפגעו מינית. כן המליץ שירות המבחן על חיוב הנאשם בחתימה על התcheinות להימנע בעתיד ממיעשים דומים וכן לחייבו בבחירה 80 שעות של"צ, כל זאת במסגרת צו פיקוח של שירות המבחן לנוער בתנאי מגורים בפניםיה X, למשך שנה.

.47. בתסaurus משלים מיום 3.4.17, כמו גם בתוספת שהוגשה לתסaurus זה מיום 7.5.17, המליץ שירות המבחן על שהיית הנאשם בפנימיות עד הגיעו לגיל 19 שנים, הינו חודש ספטמבר 2018, בצו פיקוח בתנאי מגורים. כן המליץ על המשך פיקוח שירות המבחן בקהילה במשך 6 חודשים לאחר סיום שהיית הנאשם בפנימיות X וזאת במסגרת צו מבנן.

.48. בתסaurus משלים נוסף מיום 9.7.17, ובהתיחס להחלטה שניתנה בהקשר זה, מסר שירות המבחן, כי אין מניעה, כי הנאשם ירצה מאסר על דרך עובדות שירות במהלך שהיותו במסגרת הפנימית, ככל שימצא עבورو מקום מתאים בקרבת הפנימיה, וזאת החל מחודש פברואר 2018.

מדוע? סיכון טיפול פנימית X מיום 9.7.17, אשר צורף לתסaurus משלים זהعلاה, כי הנאשם הינו נער מוביל במסגרת, אשר אינו נגרר אחר אירועים חריגים, מקבל את סמכות הוצאות, עומד במלות המצופות ממנו, מרובה להתנדב, מגלה מודעות לתחומים בהם עלו להשתפר ומהוות דמות חיובית במסגרת. כןعلاה, כי הנאשם לוקח חלק בקבוצת מנהיגות המתקיים במסגרת, מצילich בלימודים ומגיע להישגים גבוהים ואף החל להשתתף בהכשרה מקצועית במקצוע הריתוך. עודعلاה, כי הנאשם מצהיר על רצונו להתגיים לצבע, לשרת שירותים שימושי ולתרום עצמו למدينة ולחברה. כןعلاה, כי לאורך הדרך הנציג שומר על יציבות תפוקודית, לרוב מוכיח רצינות, בגרות, השקעה ונכונות רבה להתקדמות בכל התחומים, לוקח אחריות על הפגיעה וניכר, כי הוא מודע להשלכותיה. הנאשם מגלה רצון להבנה מעמיקה יותר, משраф פועלה באופן מלא בתחום הטיפולי ועושה שימושים רבים להמשיך בהליך הטיפולי - שיקומי. כן הוגש, כי הנאשם נמצא בעיצומו של ההליך הטיפולי ונכונה לו עוד תקופה במסגרת, בה ימשיך להתקדם ולעבד על תכנית הטיפול.

תסקרים נגעת העבירה:

.49. בשל רגשות ומורכבות הנסיבות ולצורך שמירה על פרטייתה של הקטינה, איןני רואה לפרט במסגרת זו את האמור בתסקרי נגעת העבירה שהוגשו בעניינה, ויבא להלן אך בתמצית ובקלייפט אגוז העולה מתשקרים אלה.

.50. מתסaurus נגעת העבירה הנושא תאריך 14.2.16علاה, בין היתר, כי הקטינה אינה מכירה ביום בכר שהנתן הודה בפגיעה בה ובכך שוללת מעכמתה את יכולת לקבל הכרה וטיפול. יתרה מכך, הקטינה מבטלת עצמה בכל המובנים, זאת, בגין ובתמיכת הוריה. בגין אלה נגרם לקטינה נזקعصויי וכן עתיד להגרם נזק עתידי, אשר קשה כיהם להעריכו במידוק. עוד צוין, כי הקטינה זקוקה לטיפול נפשי ושיקומי ארוך טווח, על מנת שתוכל לשקם את עצמה ואת מעמדה בתחום המשפחה.

עוד ציין, כי ללא פעולות מניעה, הגנה וטיפול, יחוור הנאשם לבתו ולמשפחהו, כאשר הסיפור המשפטי יתמקד בחפותו המוחלטת, אשר תותר את הקטינה בחוויה חziaה ובחירה תפkid הירודוטי מורכב בטור הדינמיקה המשפחתית.

.51 מהتسיקר המשלים מיום 29.12.16 עולה, כי התיחסותה של הקטינה להשלכות הפגעות המיניות שחוותה מצד הנאשם. עורכת הتسיקר מתרשםת, כי ניכר, כי הקטינה נמצאת כיום במקום מאד שבריר ופגיע וקיבלה תפkid של איחוד חדש של המשפחה, כאשר קולה האמתי אינו נשמע והוא מעדיפה לנצור בלביה את השלכות הפגעה מחשש, כי תואשם באחריות לפירוק המשפחה.

דין והכרעה:

הכרעת הדין בעניינו של הנאשם:

.52 במסגרת טיעונו לעונש, עתר ב"כ הנאשם לאיום המלצה שירות המבחן, כפי تسיקרו המסכם. יובהר, כי בטיעונו, נמנע ב"כ הנאשם מלעתור להימנע מהרשעת הנאשם בדיון. כאמור, שירות המבחן לנוער במסגרת تسיקרו המסכם, בא בהמלצה להרשייע את הנאשם בדיון.

.53 בנסיבות אלו, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, טיבם, מהותם ותוצאותיהם, בשים לב להמלצת שירות המבחן כפי تسיקרו המסכם, כמו גם עדמות ב"כ הצדדים בהקשר זה, הרוי שאין מקום להימנע מהרשיע את הנאשם בדיון. בהקשר זה אין לי אלא להפנות להערכת שירות המבחן ולפיה, בהרשעת הנאשם בדיון יהיה כדי להוות מסר ברור, מוחשי ומוגנה לחומרת מעשיו, לחدد את הגבולות בין המותר לאסור ולהרטיע את הנאשם ממעורבות בעבירות נוספות בעתיד.

.54 בנסיבות אלו ונוכח ההנמקות המצטברות שפורטו לעיל, הייתה ממליצה לחבריו להרשייע את הנאשם על יסוד הודהתו בעבירות נשוא כתוב האישום המתוקן, בהן הודה.

סוגיות הענישה הראויות:

תחולת הוראות תיקון 113 לחוק העונשין:

.55 מקום בו עסקין בגין אשר היה קטין במועד ביצוע העבירות, הרוי שיש להחיל בעניינו את הקבוע בסעיף 40טו לחוק העונשין שעניינו בענישת קטין כדלקמן:

"(א) על ענישת קטן יחולו הוראות חוק הנעור (שפיטה, ענישה ודרבי טיפול),
התשל"א-1971.

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות
ובשיקולים המנחים בענישה המונחים בסימן זה, תוך התאמתם לענישת הקטין, ככל
שסביר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה".

.56. הלכה היא, כי עובדת היותו של הנאשם קטין, משפעה על האיזון בין השיקולים השונים הנלחמים על הבכורה בעת גזרת דיןו של הנאשם, זאת בשל הבכורה שיש ליתן לשיקול שעוניינו שיקומו של הנאשם וזאת במטרה לכונו לשוב לתקודו נורומטיי בחברה. ראה בהקשר זה קביעת בית המשפט העליון בע"פ 01/4920 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1), 594. משכך, סיג המחוקק את החלטת תיקון 113 לחוק העונשין, בדבר "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי", ככל שעסוקין בנאים אשר הינו קטין.

.57. יחד עם זאת, רשאי בית המשפט לדון קטין גם על פי המתויה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, כמボואר לעיל, זאת תוך התאמתו לענישת הקטין, ככל שסביר בית המשפט רשאי ליתן לו משקל בנסיבות המקרה. לאור עיקרונו העל העומד בסיס תיקון 113 לחוק העונשין שעוניינו "עיקרונו ההלים", הרי שהחלטת הכללים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין על קטינים, לא תעשה בנקל.

בהקשר זה ראה דברי בית המשפט המחויז בחיפה בת"פ 34557-12-11 מדינת ישראל נ' פלוני (הורסם בנבנו), שם קבע בית המשפט, בין היתר, כדלקמן:

"אמנם לפי סעיף 40טו(ב) לחוק העונשין עולה כי בית המשפט רשאי לדון גם קטין על-פי הכללים שהותנו ע"י תיקון 113 לחוק אולם, דבר זה לא יעשה בנקל ולו מן הסיבה ש"עיקרונו העל" בענישת קטן הינו השיקום ואילו על-פי התקון לחוק העונשין, "עיקרונו העל" הינו "עיקרונו ההלים". אפשר לעתים ליישב בין שיקולים אלה אך רצוי לזכור שהם לא אחת שיקולים נוגדים שקשה ליישב ביניהם.

...

ראוי לזכור כי שיקולי הענישה החלים בעוניינו של קטן שונים באופן מהותי מלאה הנווגים כלפי בגין ובראשם עומד שיקול השיקום. הנסי בדעה כי כאשר בפני בית המשפט עומד קטן שביצע עבירות כלפי בגין, אך זמן לא רב לאחר שהפך בגין, כבעניינו, ראוי לנகוט כלפי הנאשם, בגישה המיטיבהumo כפי שנעשה לא אחת במשפט הפלילי במקרים מסוימים, שניתן לפרשות לכך ולכאן".

.58. לאור האמור לעיל, איני רואה לנכון להחיל באופן דוקני בעוניינו של הנאשם כאן את הוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

.59. לחומרא יצינו מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה היתריה הגלומה בהם, בשים לב לאופיים, נסיבות ביצועם ותוצאותיהם. חומרת מעשיו של הנאשם כמה ועולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, כפי שפורטו בהרחבה לעיל ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

.60. כאמור, וכפי שפורט לעיל, בתקופה שבין חודש ספטמבר 2013 לבין חודש נובמבר 2014, בביקוריו בבית ובחופשות מהפנימיה בה למד, ביצע הנאשם באחוטו הקטינה, ילידת X, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים, עשוי סדום ומעשה אינוס. הנאשם ביצע את המעשים באופן שיטתי, תוך ניצול הזדמנויות שנקרו בדרכו, תוך ניצול תמיותה של הקטינה, בטעונה ואמונה בו וזאת במקום שהוא אמר או היה בטוח יותר עבורה, ביתה

.61. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, בייחוד כאשר הן מבוצעות בטור המשפחה. בהקשר זה ראה הדברים שנאמרו בע"פ 13/1605 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בانبו] (27.8.14), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"בית-משפט זה אין לא אחת בפרשיות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקربה הפיזית, המשפחתי והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבנותיו. הפגיעה שմსבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להلوم את חומרת המעשים ופגיעהם. יפים לעניין זה הדברים שכתבה השופטת ע' ארבל בע"פ 6990/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.2008):

'על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטן או קטינה, דומה כי אין צורך להזכיר מיללים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיימות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצללות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרת החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אף מkeitzet הטעמים לחומרתן היתריה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטראס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעוניינם לשקוף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחקן מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיוכן. על העונש לשקוף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שעוניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח'".

כן ראה הדברים שנאמרו בע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בانبו] (15.9.05);

התופעה הקשה והעכובה של עבירות בגין במשפחה באה לעתים מזומנים לפתחם של בתי המשפט, וטעונה ענישה חמורה הולמת. היא בעלת אפקט משמעותי ורב שנים על הקרבן, עשוי להטייל כל לשנים רבות, לאחר שבן משפטו, מי שם בו את מבתו, בגד באמון. יודע ילד רגיל, כי ה'ר'ע' שוכן מבחוץ ואילו בבית פנימה יימצא ה'טוב', תהא אהבה, תימצא יד חמה ומוגנתת, לא תהא פגיעה. התעללות מינית במשפחה ניצבת חזיתית מנגד לדיעה ותקווה זו. (ע"פ 3648 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקה ה (15.9.2005); כן ראו ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקה 13 (28.12.2005)).

62. חומרה יתרה טמונה בגילה הרך של הקטינה בעת ביצוע העבירות. אין חולק, כי ביצוע עבירות בגין קטינה שגילה כה צער, כדוגמת המתלוננות, יותר חותם בל ימחה בנפשו וישפיע על עיצוב אישיותה ותפיסת עולמה לעתיד לבוא. בנקודה זו יפה כוחם של הדברים הבאים שנאמרו, מפי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (18.7.2012) וכדלקמן:

"אמנם עבירות בגין מסיבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגין צער יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשוכח כי בשלב זה בחיוו של הפרט יש למრבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאלי לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

63. כן ראוי להפנות לעולה מتسקיר נגעת העבירה, כמו גם הتسקיר המשפים שהוגשו בעניינה של הקטינה. מتسקירים אלה עולה, כאמור, כי הקטינה אינה מכירה בפגיעה שנגרמה לה על ידי הנאשם ובכך שוללת מעצמה את יכולת לקבל הכרה וטיפול. עוד צוין, כי הקטינה זקוקה לטיפול נפשי ושיקומי ארוך טווח.

מעבר לאמור בתסקרי נגעת העבירה, הרי שהנזקים שנגרמו לקטינה בעתים של המעשים שביצע בה הנאשם עולים באופןainerטי מטיבם ומהותם של המעשים הקשים, כאשר עצמת הפגיעה והיקפה אינם נובעים רק מהמעשים המיניים עצמום, אשר חיללו את גופה, אלא גם גרימת נזקים נפשיים עתידיים וכן מצוקחתה הספציפית של הקטינה נוכח הדינמיקה המשפחתית המורכבת, כפי שגם עוברת חוט השני הן בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם והן בתסקרי נגעת העבירה.

64. הנאשם בחר בקטינה, אחוטו, כמטרה לביצוע המעשים, זאת בהיותה צעירה ממנו ב - 4 שנים, בהיותה זקנה ונוכח חולשתה. נסיבות אלו מגלמות הן בחובן חומרה יתרה.

65. כן ראוי להפנות לגורם הסיכון שצינו בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בהם, חומרת העבירות

שבוצעו בתחום המשפחה, קיומה של מערכת משפחית מורכבת ונוקשה, כפי שפורט בהרחבה לעיל. כן ראוי לציין, כי תפקידו של הנאשם בהליך הטיפול במסגרת X, ידע עליות ומורדות, כפי שפורט בהרחבה בתסקרים שהוגשו ואולם בסופו של יום, נציין כבר עתה, כי גורמי הטיפול התרשמו, כי הנאשם נרתם ונתרם מההליך הטיפול כנדיש וכדיבע וללאו נתיחס עוד בהמשכו של גזר דין זה.

66. מאידך, עניין לנו, כאמור, بما שביצע את העבירות בהיותו קטין, בגילאי 14 - 15 שנים. כמו כן, מתסקרים המשלימים של שירות המבחן עולה, כי הנאשם, סופו של יום, נוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, תוך הבעת חרטה על מעשייו, הבנת חומרתם והשלכותיהם והבעת אמפתיה ודאגה לאחواتו הקטינה נפגעת העבירות.

67. כן ראוי להפנות לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולהיותו נעדר כל הרשותות קודמות. עוד ראוי לציין, כי מאז ביצוע העבירות, לא ביצע הנאשם כל עבירות נוספת ולא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

68. עוד יצינו הוודאת הנאשם במיחס לו בכתב האישום המתוקן, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך באלה, אף שאלה לא נעשו בפתח ההליך והוחל בהליך שמיעת ראיות.

69. כן שמתי ליבי לתקופה בה שהה הנאשם במעצר בגין סורג ובריח בגין ביצוע העבירות משך חודשים ימים, לאחר מכן שהה בחלופת מעצר מוסדיthousebhoshet X משך חמישה חודשים ושוהה, כאמור, במשך תקופה ארוכה ומשמעותית במסגרת פנימית X תחת צו השגחה זמני בתנאי מגורים, במשך למשך שנים, תוך שהוא משתייך פולחן, ככל, עם כללי המסדרת, תוך שהוא מתקדם בשלבי התוכנית הטיפולית.

70. כן ראוי להציג ולהעלות על נס, כפי שפורט בהרחבה לעיל, את העובדה, כי הנאשם נוטל חלק בהליך טיפולו שורי, עמוק ומשמעותי, אשר נבחן על פני פרטסקטיבית זמן ארוכה, שעה שבhalbתו שניינו, נדחו הדיונים בתיק זה מפעם לפעם כדי לבחון, הלכה למעשה, את שיומו של הנאשם בהליך הטיפול, כמו גם מידת הצלחתו של זה. עוד יודגש, כי אין עוסקנו אך בהליך טיפול פרטני בו נוטל הנאשם חלק במשך תקופה ארוכה, אלא, בתוכנית טיפולית שיקומית הכוללת הן שיחות פרטניות, הן טיפול קבוצתי, הן השתתפות בחוגים ובפעילות מגוונות, הן תוכנית חינוכית בגדירה לומד הנאשם לבחינות הבגרות ובחילן אף נבחן והן הכשרה מקצועית. ראוי לציין, כפי העולה מתשקרים שירות המבחן, כי במסגרת ההליך הטיפול, ראו גורמי הטיפול חשיבות גם לשיתוף הוריו של הנאשם הטיפול, אולם למרבה הצער, לא זכו לשיתוף פעולה מצדם.

71. בהקשר זה ראוי להציג את העולה משרות תסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, אשר במסגרתם עובר כחוט השני שעובדו הנאשם הכל שהתקדם ההליך הטיפולי, אם כי זה ידע עליות ומורדות, אולם בסופו של יום התרשםות גורמי הטיפול הינה, כי הנאשם משתייך פולחן כראוי

בHALIK הטייפול, נתרכם ממנה ועובד שינוי חיובי בדרך להעלאתו על דרך המלך.

.72. כן יש לציין את המלצה שירוט המבחן שניתנה בעניינו של הנאשם, בצד הרשותה בדיון, להעמידו בצו פיקוח בתנאי מגורים בפנימיות X עד שימלאו לו 19 שנים, לחיבורו בביוצעו 80 שעות של"צ וכן בחתימה על התcheinות להימנע ממעשים דומים בעתיד. כן המליץ בהמשך, כאמור, על המשך פיקוח בקהילה למשך 6 חודשים מיום סיום שהותו בפנימיה.

.73. מהאמור לעיל עולה, כי עסוקין בהליך טיפולי שורשי ועמוק בו נטל ונוטל הנאשם חלק ואשר נבחון, הלכה למעשה, על פני פרספקטיבת זמן ארוכה וממנה עלות אינדיקטיות טיפוליות חיוביות ביותר, אשר יש בהן כדי לשקם את הנאשם ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

.74. מנגד, לא ניתן להתעלם ממהות המעשים שביצע הנאשם והחומרה הגלומה בהם, כמו גם העובדה, כי אין עסוקין במעשה חד פעני, אלא במסכת מעשים חמורים, אשר נפרשה על פני תקופה, כפי שפורט בהרחבה לעיל. לאלה ראוי להוסיף את תוכנות המעשים, טיבם ומהותם, ההחלטה הנווגת והמחייבות בעבירות כגן דא ונסיבות ביצועם.

.75. מקום בו עסוקין בקטינים, הרי שלמלצת שירוט המבחן לנوعו חשיבות ומשקל סගולי נכבד וכיינר. יתרה מזו, הרי מקום בו עסוקין בקטינים תיטה כף המאזינים לעבר שיקום הקטן ושילובו באורה חיים נורמטיבי כאזרח שומר חוק. הדברים מקבלים משנה תוקף מוקם בו עסוקין בקטין אשר במועד ביצוע העבירות היה כבן 14-15 שנים וכאמור, מאז מועד ביצוען, לא שב והסתבר בפלילים.

לעוני מדיניות הענישה הראויה בעניינים של קטינים, יפים דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 05/07/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.09.07), פסקה 12, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"**במדיניות הענישה הנווגת והראויה ניתן, דרך כלל, משקל רב לעובדת קטינותם של נאים, וזאת משלני היבטים עיקריים: ראשית, גילו הצעיר של הנאשם משליך על דרגת החומרה שבה יש להשקיף על מעשיו. גם בקיומה של אחוריות פלילתית, גילו הצעיר של הנאשם טרם הגיעו, עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית טבעית להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוכאותיו. לחוסר בשלות זה ניתן משקל מקל בענישתם של קטינים. שנית, מעורבותם של קטינים בעבירות פלילותית, ובهن גם חמורות ביותר, מותיר לעולם תחושת מחויבות של החברה למצוא כל דרך לשקם את העבריינים הקטניים ולהעלוותם על מסלול חיים תקין וראוי. למוחיבות זו תכילתית משולבת: לשקם את הפרט ולפתחו בפניו את דרך החיים הנורמטיבית, ולהבטיח לציבור הרחב חיים של ביטחון ושלווה בחברה הפעלתה להקטנת ממדיה של הפשיעה. אם עבריותם המבוגר מותירה פתח אפשרי וחשוב לשיקום, הרי עבריותם קטן מטילה על שכם החברה חובה**

לעשות כל שניtan, על-מנת למצות את סיכון השיקום של הנאשם בטרם יהיה מאוחר מדי. חובתה של החברה לעשות לשיקום העבריין הצעיר והצורך למצות את דרכן השיקום הם שיקולי כבדי משקל בגזרת דין של קטן, בעבירה קלה חמורה".

. 76. יישום כל האמור לעיל ואיזון ראוי בין כל השיקולים והאינטרסים הרלוונטיים, מבאים לכל מסקנה, כי ראוי להשית על הנאשם במקרה דין ענישה הכללת בחובה רכיב עונשי מוחשי אשר ייתן ביטוי למוחות המעשים, לחומרה הגולמה בהם, לנסיבותיהם, לטיבם ולמחותם וזאת, בדמות מאסר בפועל ובכך ינתן ביטוי לאינטראס הציבורי הצריך בהקשר זה.

מайдך, מקום בו עסקנן בקטין נעדר עבר פלילי, בזיקה להודאותו, לקחת אחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ההליך הטיפולי שיקומי השורשי והעמוק אליו נרתם, האמור בתסקרי שירות המבחן וההמלצה המובאת בסופם, הרי שככל אלה צריכים להיות משוקלים ולקבל את ביטויים בהשתת ענישה אשר תרצו על דרך עובדות שירות לתקופה המקסימלית האפשרית על פי חוק, כך שגם הרכיב העונשי המוחשי, יעלה בקנה אחד עם שיקום הנאשם ועם העלאת מתווה חייו על דרך המLEN.

השתת ענישה בדמות מאסר בפועל שירותה מאחריו סORG וברית, לא תעללה בקנה אחד עם האיזון הרואוי הצריך בין כל אלה, עם מתן המשקל הסגול הרואוי לעובדה, כי עניין לנו בענישתו של קטן, גלו הצעיר במועד ביצוע העבירות, ההליך השיקומי המשמעותי שעבר, תגבע כל אלה ותביא לתוכאה עונשיות בלתי מידתית בנסיבות העניין.

. 77. בצד השתת ענישה בדמות מאסר בפועל שירותה על דרך עובדות שירות, ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותניים, אשר יהיו כ"חרב המתהפקת" מעל ראשו של הנאשם צופיה פנוי עתיד ויעלו אף בקנה אחד עם המלצה שירות המבחן.

כן ראוי, כהמלצת שירות המבחן, להעמיד את הנאשם בצו מבחן בתנאי מגורים פנימית X עד שימלאו לו 19 שנים, כאשר במהלך תקופה זו ימשיך הנאשם ישאה במסגרת זו, י Mishik ליטול חלק בהליך הטיפולי ובמגון הפעולות השיקומיות, החינוכיות והמקצועיות במסגרת הפנימיה. כן ראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן וזאת במשך 6 חודשים נוספים לאחר סיום שהייתו במסגרת X, אשר יאפשר המשך פיקוח וליווי הנאשם ע"י שירות המבחן בעת השתלבותו בקהילה.

. 78. כן ראוי, כהמלצת שירות המבחן, לחיב את הנאשם בחתימה על התcheinות כספיט להימנע בעתיד מביצוע מעשים דומים, כפי המלצה שירות המבחן.

. 79. לא נעלמה מעני העובדה, כי המלצה שירות המבחן, אינה כוללת בחובה השתת מאסר בפועל גם אם זה ירצה על דרך עובדות שירות. יחד עם זאת, נוכח טיבם של המעשים שביצע הנאשם, היקףם, העובדה, כי עניין לנו במסכת מעשים ולא במעשה חד פעמי נקודתי, תוכאות המעשים, החומרה

הגולמה בהם והפסיקת הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, הרי שסיום ההליכים דין ללא רכיב מוחשי בדמות מסר בפועל, אשר ירצה על דרך עבודות שירות,ibia לתוכאה עונשת בלתי מידתית ולא ישקלל נוכנה את מכלול נסיבות המקירה דין ואת האיזון הראיי הציריך בין האינטרס הציבורי מכאנן לבין האינטרס הפרטיא של הנאשם שם. איזון זה צריך לכלול בחובו, אך לדידי, רכיב עונשי מוחשי בדמות מסר בפועל ואולם בנסיבות העוסקה ונוכח ההליך הטיפולי והמלצת שירות המבחן, הרי שכאמור, ראוי, כי זה יהא לתקופה המקסימאלית האפשרית על פי חוק, אשר הינה מידתית, שעה שעז תרצה על דרך עבודות שירות.

כן יודגש בהקשר זה, כי מהבהרות שירות המבחן שהתקבלו בהקשר זה, בתיאום עם צוות פנימית X, עולה, כי אין מניעה שהנאשם ירצה את עבודות השירות במהלך שהיהו בפנימיה ובלבד שימצא לו מקום מתאים לריצויו בקרבת הפנימיה וזאת החל בחודש פברואר 2018. מתוך כך ניתן למודד כי הוספת הרכיב העונשי של מסר בדרך עבודות שירות לא יפגע בתהליכי השיקומי המוצלח של הנאשם.

לא נעלמה מעניין עתירת המאשימה לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי לקטינה, נגעת העבירה, גם אם זה יהיה סמלי בשיעורו. יחד עם זאת, בנסיבות העניין, נוכח המורכבות המשפחתית הספציפית במקרה דין כפי שפורטה בהרחבה לעיל וכי הועברת כחוט השני בתסקרי שירות המבחן שהוגשו, ההשלכות הרוחניות אשר יכול ויקומו לחיוב בתשלום פיצוי, כאמור, גם אם זה יהיה סמלי, אשר יכול ודוקא יקשו ויפגעו במעמדה של הקטינה בדינמיקה המשפחה ממילא, הרי שבנסיבות העניין, אני סבורה, כי אין מקום לעשות כן.

81. סוף של יום, נוכח כל האמור לעיל, הייתה מציעה לחבריו להשיט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשים מסר בפועל אשר ירצו על דרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בא, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות (העולה בקנה אחד אף עם עתירת הגורמים הטיפוליים) והנקוב בחוות הדעת - 5.2.18. במועד זה, בשעה 00:00:00 בלילה, יתיצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז X.

לביקשת הממונה, מזהר הנאשם, כי אין לשתו אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסווג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במסר בפועל.

עוד מזוהה הנאשם לביקשת הממונה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא שהנתגלה לא עבר תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירה בגין מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא שהנתגלה לא עבר תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירה בגין מסוג עוון.
- ד. העמדת הנאשם בצו פיקוח בתנאי מגורים בפנימיות X, עד הגיעו לגיל 19 שנים (ספטמבר 2018), כאשר במהלך תקופה זו ימשיך וישנה הנאשם בפנימיה ויטול חלק בהליך הטיפול עלי פי שיקול דעתם של הגורמים המקצועיים, בהתאם להוראת סעיף 6(ב) לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969. שירות המבחן יהווה עבورو גורם פיקוח, בהתאם להוראת סעיף 1(1)(ב) לפקודת המבחן.
- ה. עם הגיעו הנאשם לגיל 19 וסיום שהייתו בפנימיות X הרי ימשיך ויעמוד הנאשם בצו מבחן תחת כנפי שירות המבחן לנוער וזאת לפחות 6 חודשים נוספים.
- הובירה לנthead חובה למלא אחר צו הפיקוח ויצו המבחן כנדרש וכדברי והນפקות המשפטיות שייקומו אם לא יעשה כן.
- ו. חיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה, להימנע במשך 3 שנים מלעבור כל עבירה בגין. היה ולא תיחתום התחייבות, "אסר הנאשם לפחות 10 ימים.

יפעת שיטרית, שופטת

סגןית הנשיא השופטת אסתר הלמן - אב"ד:

מסכימה.

אסתר הלמן, שופטת, סגןית נשיא

השופט סאאב דבורה:

סאאב דבורה, שופט

מסכים.

החליט, אפוא, פה אחד כמפורט בפסק דין של השופטת שטרית.

המציאות תמציא העתק מהכרעת הדין/מזהר דין אלו למומנה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן לנוער.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן והודיע היום כ"ג אלול תשע"ז, 14/09/2017 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת
סאאב דבורה, שופט
יפעת שיטרית, שופטת
ס. נשיא

הוקולדעלידייעדזונדר